





ház szertartása szerinti rövid ima után, öröknyugalomra. Béke a korán elhunyt kisdéd poraira!

\* A helyi vasutnak tegnap nevezetes napja volt. — Alig győzte 6 kocsin szállítani a közönséget, melynek egyrésze rendkívül megijedt a d. e. 10 órakor közeledő vonatnak a nagytemplom téren történt kiskiklása miatt. Sajátságos, hogy három kocsi közül éppen a középső siklott ki, s a gép után a porban mintegy 10 ölnyire elment, anélkül, hogy az utána következő kocsin ilők erről tudomással bírtak volna. — A kocsi visszaállítását, mivel a templomból is akkor jöttek ki, rengeteg néptömeg bánta. Vigyázatot ajánlunk!

\* Jótékonyág. Az „István” gőzmalom társulat tek igazgatósága, f. évi márcz. 29-én tartott közgyűlése határozatához képest, főiskolánk szegény tanulói segélyezésére 50 ezer ötven o. é. frtot volt szives beklüdeni. — A midőn ez öszeg átvetélet, a nyilvánosság téren is elősmerni ezenel szerencsém van, egy-szermind kedves kötelezőségnek ismerem o kegyes adományért nevezett társulat, közelebből annak t. igazgatósága részére, főiskolánk nevében hálás köszönetet mondani. Debreczen, 1885. apr. 13. György Elek collegiumi pénztárnok.

\* Színház. Szombaton f. hó 11-én „Leconvreur Adrienne” czimzerepében, jutalomjátékát tanepelte K. H e g y e s i Mária, igen őrés ház előtt. A jutalmazott kapott egy szép koszorú, széles moir szalaggal s igen szép bokréttát is. Szépen játszott s minden nagybó jelenete után a lámpák elé szólitottak. — Mellette Siposné, Szabó Antal, Német és Boránd érdemelnek elismerést. — B l a h á n e első föllepő szerdán, utólagos megállapodás szerint, a „Koldus diák”-ban leand; az „Eleven ördög” esetleg kieszközleendő ötödik föllepőtű körülmé szüre. A nagy művésznő a hólup d. u. vonattal érkezék városunkba; reméljük, hogy mind a város, mind pedig a nagy közönség részéről illő fogadtatásban fog részesülni. N y l a s i Mátys és Boránd Gyula hólupai jutalomjátékát („Trikoche és Cacolette”) ajánljuk a közönség partfogásába. — A r a d i Gerőnek most már Baján működő színtársulatáról a pécsi német lap hosszabban ír. Így hangzik: „A husvétii harangok megszólaltak nálunk a mu-zsák templomában új muzsák és nőkkel. — Arady Gerő igazgató újonnan szervezett debreczeni társulatnak mindenesetre kisebb részével befejezte működését — és bemutatott néhány valóban első rendű új tagot, de olyanok is, kik a régiakkal egyáltalán nem állják ki a versenyt. Z-szólt ház előtt került szüre szombaton a „B ö r e g e r” operette. — E darabban láttuk az ország minden vidékéről kiválogott színészeket képviselve. — Eután cikizkíró elősmernéssel írt Erdélyi Marietáró, ki „R o s e l i n d á t” játszotta. — B á c s k a y J u l e s a — folytatja tovább — régi és kedves ösmernőnk, utolsó titléte óta határozott előhaladást tanusított; hangja ugyan nem lett erősebb, azonban dallamosabb és lágyabb. Játeka jogosítja őt bármely elsőrendű színpadra, mert megjelenése még kedvesebb, mint ezelőtt volt. S a j ó E d r e urban is egy tehetséget nyert az új társulat. — Falke jegyzőt játszott s ezen jelentetelen szereppel a legnagyobb elismerést aratta. Szép termete, pompás organuma, szép lágy bariton hangja jogosítja a nagyobb szerepekre is, a megke z e d ő színezést. — A b ö r t ö n ö r s e r e p e oly kevésbé való régi kedvenc ösmernőnk, B o r o s s k e z e b e, mint Hamlet Gyöngyinek, — azért erről nem is szö-lünk. — Héttón szüre került a „Sárgasík”, — a midőn V á r a d i Józsefet volt alkalunk hallani, ki jó énekes, épen úgy, mint D e m i d o r t, ki a vén juhász szerepében valódi kabinet alakítást mutatott be.

— Ki az a ki háborgat? szölt ki a boldog férj.  
— A rendőrség.  
— Mi az ördögöt akar ily késő éjszaka?  
— Az ur — szölt be a rendőrzetető — vadházasságban él két nővel. Azokat letartóztatjuk és meg hajnalban kitoloncoltatjuk a várostól. — Tetszik tudni, itt az a rend.

Az ifju elmondta a tündéresetet a rendőrnök, de az mit sem adott rá és erővel esketési bizonyítványt akart látni, vagy elfogatást eszközölni.

A miut az após és feleségek meghallották ezt, végtelen, keserűség kétségbeesés fogta el őket.

— Inkább megint bekák leszünk, sem-hogy ily szegényt kiálljunk.  
— Igen — szölt az ifju is — menjünk a vízbe inkább, de rendőri és polgármesteri önkényt nem fogunk túrni.

Igy történt, hogy a mellékajtuk elsözköttek a Maros partjára mentek ki, ahol a két feleség és após nyomban bekává változott s ugy berekegetet keservezen a parton.

E szomorú helyzetben ujra megjelent a Maros tündére és így szölt az ifjuhoz.  
— Akarsz-e béka lenni és akarod-e követni feleségeidet?  
— Akarom, akarom.

A következő perczben bekává lön s vigan ugrott az egész családdal a folyóba, ahol boldogan élt s talán még boldogan élne ma is, ha véletlenül egy horogászó fiu horgára nem kerül s ennek folytán fel nem ebréd.

Vége volt a béka életnek.  
Murat Károly.

\* Elővásár. A bőrvásár, a nagy orsz. vásár elővására ma tartatott meg. Óriási nagy volt a forgalom, készlet és kereslet jó árák mellett igen nagy volt.

\* Az iskolák vizsgálatáról szölo hírnök-höz pótlólag megemlítjük, hogy a bizottságnak tagja volt S o m o g y i Pál tanár ur is.

\* Kegeyelt. Néhai Szatmári Károly fölállítandó sírkövét e jobban adakozták: Klemm Lajos 1 frt, Áron Miksa 2 frt, mely kegeyeltés adományukért fogadják a szives adakozók hálás köszönetemet. Debreczen, 1885. ápril 13. Tisztelettel: B o r o s Sándor.

\* Königsberger Lajos akadémiai festő, kiről legközelebb sok dicseretet írtak a budapesti és bécsi lapok, városunkban idözik. Csáti K. könyvtáros kirakatában egy a királyt ábrázoló, kitünően sikerült képe látható, melynek értékét fokozza azon körülmény, hogy az arczkép a király életrajzából összesen 8000 szöböl van öszeállítva, melyek még szabad szemmel is olvashatók. Ugyanilyen arczképet készített Königsberger Bécsben való tartózkodása alatt, E képet mestere a kabinet iroda után már a királyhoz juttatta. Említésre méltó, hogy Königsberger ur mult heten Bukarestben jártkor a románkirály pár pompásan sikerült és a királyi pár életrajzából öszeállított arczképet adta át a román udvarmesterek azon kérséssel, hogy azt a királyi pár kezéhez juttassa. De Königsberger nemcsak az arczképfestészetben ügyes ily rendkívüli módon, hanem a kaligráfában és iniciálek készítésében is. Alkalmunk volt a fiatal ember e nemű munkáit is látni és bátran elmondhatjuk, hogy azok művészi kivitelűek. Königsberger Lajos körülbelül egy hónapig szándékozik Debreczenben tartózkodni, mely idő alatt festészeti és kaligráfiai munkák készítését elvállalja s a festészetből és kaligráfából alapos oktatást is nyújt mindazoknak, kik a művészet ezen ágait elakarják sajátítani. Tájékozásul megemlítjük, hogy Königsberger Lajos hatvanötös 1343 szám a lakik, a hol műtermét megnyitotta. A királyt ábrázoló képen kívül a festőnek még más illynemű munkái szintén a Csáthy ur könyveskereskedésében vannak kiállítva. Ajánljuk a megtekintésre, mert azt valóban megerősen lik.

\* A főtér rendezésének munkája befejezéséhez közele. A szép nagy kocsit eg-szen ki van már építve a Csanak házig. Az elültetésre a színház udvarán váró fáknak már készítik a talaját. — Ugy értesülünk, hogy a főtéri kereskedők részéről kérvény lesz beadva a városhoz, melyben legalább a gyümölcs piacnak mostani állapotban meghagyását kériik.

\* A temetők salakja. A temetőkben a külvárosi gyermekek naponkint csoportosan kártyazgatják el a gyakran szüleiktől csemt krajczárokat. — A mezőrendőrség ezental szigoruan örködik a temetőkben történő kihágások ellen s as csoportosuló gyermekereget szétriasztgatja.

\* Fröbel-gyermekkert egylet. Az István gőzmalom társulat, kegyes volt a fröbel gyermekkertnek 20 frtot adományozni, melyért fogadják hálás köszönetünket. 1885. apr. 12. A z e l n ö k s e g.

\* Közönség. A debreczeni „István gőzmalom társulat” f. hó 10 en nagy. Balogh Ferencz hittantanár ur után a főiskolai felállítandó enek- és zenetanári tanszékre továbbá a hittan- és jogtanhallgatók segélyegyletei részére egyenként 20—20, összesen 60 o. é. forintot küldvén kezeimhez: midőn ezt nyilvánosan nyugtázom s jelentem, hogy illethekes helyeire be is számolom, főiskolánk nevében egyzersmind öszinte és mély köszönetet mondok a társulat tekintetes elnökségének és vezetőinek. 1885. április 13. Csiky Lajos, akadémiai tanár.

\* A csónakázó tavon, mig az a nyári sasionra teljesen be lesz rendezve, néhány csónak és sandolin már a közönség rendelkezésére áll.

\* Adakozás. A debreczeni zenedének a debr. czukorgyár részvény társulat 10 frtot, az iparegyesületi takaré- és hitelintézet 10 frtot, a debreczeni takarékpénztár 20 frtot s az „István” gőzmalom társulat 25 frtot szavazott meg közgyűlésen a mult évi nyereségéből. Midőn ezen öszzegek vételét igazolom, nem mulasztatom el, hogy ezen kegyes adományokért egytelknt nevében köszönetemet nyilvánosan is ki ne fejezzem. Debreczen, 1885. ápril hó 12-en. Göltl Nándor, mint a zenede pénztárnoka.

\* Polgári lövöld. 1885. ápril 16-n tartott lövészet alkalomával díjat nyertek: legjobb mely lövéssel Kovács Gyula 1 drb 2 frtos tallért, legtöbb körívessé Heine Alfréd 1 drb 1 frtos tallért.

\* Dané István normbergi és disznó kereskedésébe egy 13—14 éves ifju tanulónak felvétetik.

\* Egy jó családból való 3 gimnásiumot vagy reál végzett fiu gyakorlatok felvétetik Benedek Árpád faszér-, csemege-, bor- és ásványvíz-kereskedésében.

— Egy új újsággjegyzék jelent meg Schalek Henrik bécsi hírdetés kiadó hivatalában, (Bécs, Stadt, Wollzeille 14. sz.) és küldetik a hírdető közönségnek. Ezen jegyzék ugy technikai szép kiállítású, mint tartalma által kitünik. Betölti helyét azáltal, hogy a hírdetőnek hű és biztos felvilágosításokkal szolgál, tökéletesen, tett praktikus tapasztalatok és információk alapján történt. Ezen a hírdetőnek nélkülözhetetlen kézi könyv nemcsak valamennyi politikai napi és heti lapokról s folyóiratokról Ausztria-Magyarországon és a többi európai államokban nyujt felvilágosítást, hanem minden civilizáltabb népről. — Hírvarnára és 50 kr. beklüdené mellett mindenkinék nagyobb bir-detőknek pedig ingyen is megküldetik.

\* Egy vándorló hírdetés. Mint az olvasók jól tudják, a gyárosok s eladók készítményeik kelendősege érdekében, a legkülönbö-felűbb ismertetéseket használják. E részben ki-ne hallott volna már egyetmást az angolok s amerikaiak leleményességéről, kik minden ki-gondolható módon igyekeznek a közönség ér-dekeltségét fölebrésztetni, s a kik előtt a leg-nagyobb dicsekedés sem túlságos, s bármí költ-ség sem nagy, ha czeljokat általa elérhetik. Ha bár bizonyos, hogy minden új arucikkre-neve szükséges, hogy hírdetéssel egyenges-tük a közönséghez vezető utját, — de más részről az is igaz, hogy csak is a jószág s gyakorlati érték által nyerheti meg valamely készítmény a közönség állandó tetszését s partfogását. Csak midőn az ajánlás már szájról-szájra ter-jed s mint egy vándorló hírdetés lép föl az illnő készítmény mellett, csak is akkor fog ez a népesség minden rétegébe behatolni s ál-lalánosan elterjedni. De ily általános tetszésnek mind a mellett, csak igen kevés készítmény örvendhet, s hogy egy példát idézzünk, ilyenül megemlítjük a majd minden házban fölálálható Brandt Richard gyógyszerész-féle svájci lab-dacsokat.

A megjelenésekor történt megtámadás daczára, öt év leforgása alatt az orvosok, gyógyszerészek s a közönség közt hatalmas baráti kört vittok ki magának, s most szájról-szájra ajánlitik mint olyan szer, melylyel mindenki a ki emésztési zavarokban (székrekedés, fejfájás, szédülés, szivdobogás, maj és epeba-jok stb.) használja, biztos, minden fájdalom nélküli, jó hatásával meg lesz elégedve.

A mellett nagy ölecsősága (egy doboz ára 70 kr, s így a napi kiadás csak három kraj-czárba kerül) mindenki számára lehetővé teszi a hozzájutást, — mely körülmény Brandt R. gyógyszerész svájci labdacseinak rendkívül nagy elterjedésére, bizonyára sokat tett. A vételnél ügyelni kell, hogy a doboz czimlapján meg van-e a fehérekészett vörös mezőben s Brandt R. névalírása.

Hazánk s a külföld.  
— Bismarck herczegnek a következő fe-jedelmek nem gratuláltak: az angol király, a dán király, a németalföldi király, a spanyol és a portugál királyok.

— Ifj Ábrányi Kornél orsz. képviselőt, a kitünő író Egerben, a hol mint az érsek vendége idözik, súlyos baleset érte. Ábrányi betegesen, nyakdagánattal távozott el Buda-pestről, de a bajnak semmi jelentőségét sem tulajdonított. Ez azonban folyvást fokozódott, láz járult hozzá, ugy, hogy operáció vált szükségessé. Dr. Frauz Alajos megyei s dr. Danilovics Pál Eger városi főorvosok teljesí-tek ezt, kiknek tudománya súlyosabb bajtól meg-mentette a beteget. Ábrányi már jobban van, de még egy-két hétig nem hagyhatja el a szobát.

— A német ... A bécsi-egykörvosi heti lapban a következő furcsa hírt keltette fel a figyelmet: „Mint halljuk, az ausztriai magas helytartóság elhatározta, hogy jövőre a bécsi közöriházbán többé oly orvosokat, kik magyar alkalmazók, nem fog első segédorvosi minőségben alkalmazni, még az esetben sem, ha az illetők a megfelelő képesítéssel bírnának is. Igy történt nemrég, hogy a helytartóság egy orvosnak segédorvossá való kinevezését az osz-tályorvosok gremiumának fölterjesztése ellenére csak azért utasította vissza, mert az il-leltő magyar honpolgár volt.” Igy tesznek ve-lünk Bécsben! Es a magyar kormány? Jöjjön hozzánk egy Csausz-landból elmenekült s Bécs-ben megrokkant hoflakaj, vagy plane hoflam-penananztunder, joga van nyugdíjt élvezni arra az időre a magyar államtól. Be szép felfogása a dualismuskal!

— Igazi halál a színpadon. Antwerpenből írják, hogy Mr Driessens, egyik leghíresebb flamandi színész a mult szombaton játékköz-ben szélhűdés érte s azonnal meghalt. A köz-zönségre az eset rendkívüli hatást tett. A mű-vész 65 éves volt.

— Hatszáz forint a gyomorban. A kö-vetkező furcsa eset közbeszéd tárgyat képezi Aradon: Egy helybeli macesz-sütő Temesvár-ról vette a szido husvét ropogós süteményéhez a pászkához való lisztet. Tartozásáról váltót állított ki, mely 600 frtról szölt. A váltó a napokban lejárt s a temesvári czég megbizottja jelentkezett a pászka-peknel, hogy fizessen. Ez még egy hónapi halasztást kért, mibe a meg-bizott beleegyezett, miután ezt a táviratilag megkérdezett czég nem ellenzte. Csak az volt kikötvé, hogy a váltót a feleség is aláírja. A házastárs raállott a feltételre, mire a megbi-zott kiterítette a váltólapot az asszony elé, azt mondta, hogy ő soha életében nem látott még ilyen jószágot, megnezte elől, hátul, mi-közben a férj mindjokban odasomfordált az asztalhoz s egyzerscsak elkapta a váltót. A megbizott sem volt rest, kapkodott, mint Bernát a menyköhöz egy kis darab a váltóból a keze közt is maradt, a nagyobb darabot azon-ban a férj azon rágtatlanul lenyelte. Természe-tes, hogy az agnyók a váltótörlesztés ily ször-keatlan módjával nincs meglegedve s abban jár-most, hogy a 600 frtos falat megfektüdjé a váltófaló ember gyomrát.

Muzsák.  
\* Molnár György, nagy nevű színész, kérvényt adott be a nemzeti színházhoz, nyugdí-jaztatása végett. Molnár tudvalevőleg, éveken át tagja volt a nemzeti színháznak. A nemzeti színház méltányolva a kérvény alapos indokait s a művész részére 800 frt évi nyugdíjat állapí-tott meg.

Törvénysszak.  
— Ifju Köteles Mihály ügyét, ki állítólag ártatlannul lett 1876 ban elítelve, ápril 9-én kezdte tárgyalni Szegeden a Budapestről delegált bíróság. Ifju Köteles Mihály azzal volt vádolva, hogy feleségének meggyilkolására Bodi Istvánt, Bódi Julist és Erdélyi Juditot fölberelte s ugyanezért élethosszig tartó fog-ságra ítélték. Ifju Köteles Mihály ügyét, miután magát ártatlannak vallotta, már kétszer tár-gyalták, mig most az illavai református lelkész buzgólkodása folytán, ki Kötelest ártatlannak vélte, ügyét ujra nyilvánosságra hozták. A végtárgyalás iránt óriási érdeklődés nyilvánul, és talán még teljes egy hetet fog igénybe venni. A tárgyalás eddigi fejleményei után leg-alább még mindig kétes a Köteles sorsa, ha bár a tanuk által tett nyilatkozatok teljesen valószínűsítik Köteles megkínóztatását s azt, hogy bevallását e kínzásokkal csikarták ki.

— A belv. kéttös gyilkosság ügyében Altmann Mór, Pessek Verona szállásadója, azt vallja, hogy az épen nála volt Lazisics Olga kétes híru leány figyelmzettette őt a szomszédos szobából hallatszójajgatásra, mire a tanu azt feleli, hogy ő a leánynak is csak azt mon-dta: „Ez már megszokott ádog.” Az eltorla-szolt ájtón keresztül világosan nem vehette ki az odabenn történőket, annyival kevésbé, mert balfültre nyugot hall; ő különben is ei volt foglalt és egy izben ki is ment az elő-szobába. A gyilkosok lehetnek többen is. La-zisics Olga elbeszélése, hogy midőn ápril 2-án, a gyilkosság napjának délutánján ment volt dr. Altmannal, egyszerre dulakodás zaját hallotta a szomszédos szobából. Felkelt heiyéről, mert megakarta nézni, hogy mi történik, Altman azonban azt mondta neki, hogy ne törődjék semmivel, máskor is szoktak abban a szobában dulakodni. Kévséssel azután Lazisics Olga hór-gést és tompa zuhanást hallott. Most még job-ban nyugtalanodott és azt mondta: „Odabent gyilkolnak.” De Altmann ujból megnyugtatta azzal, hogy a Verát bizonyára elverte valamelyik szeretője. Azután csend állott be a szobá-ban, félóra múlva azonban erősen öszogettek Altman ajtaján, és egy asszony kívülől beki-áltott: „Sejtsétek, nagy szerencsétlenség történt!” — Ez Vera anyja volt, mondá Altman bizonyára őt is megverték. Néhány percz múlva már az egész ház fel volt lármázva. Ekkor távozott el Lazisics Olga és lent hallotta, hogy mi történt Vég Veronával. Balentics Imre naphosszat állvással tölti idejét czellájában. A napi séta alkalmával zárkózott és hallgatag.

— A belv. kéttös gyilkosság ügyében Altmann Mór, Pessek Verona szállásadója, azt vallja, hogy az épen nála volt Lazisics Olga kétes híru leány figyelmzettette őt a szomszédos szobából hallatszójajgatásra, mire a tanu azt feleli, hogy ő a leánynak is csak azt mon-dta: „Ez már megszokott ádog.” Az eltorla-szolt ájtón keresztül világosan nem vehette ki az odabenn történőket, annyival kevésbé, mert balfültre nyugot hall; ő különben is ei volt foglalt és egy izben ki is ment az elő-szobába. A gyilkosok lehetnek többen is. La-zisics Olga elbeszélése, hogy midőn ápril 2-án, a gyilkosság napjának délutánján ment volt dr. Altmannal, egyszerre dulakodás zaját hallotta a szomszédos szobából. Felkelt heiyéről, mert megakarta nézni, hogy mi történik, Altman azonban azt mondta neki, hogy ne törődjék semmivel, máskor is szoktak abban a szobában dulakodni. Kévséssel azután Lazisics Olga hór-gést és tompa zuhanást hallott. Most még job-ban nyugtalanodott és azt mondta: „Odabent gyilkolnak.” De Altmann ujból megnyugtatta azzal, hogy a Verát bizonyára elverte valamelyik szeretője. Azután csend állott be a szobá-ban, félóra múlva azonban erősen öszogettek Altman ajtaján, és egy asszony kívülől beki-áltott: „Sejtsétek, nagy szerencsétlenség történt!” — Ez Vera anyja volt, mondá Altman bizonyára őt is megverték. Néhány percz múlva már az egész ház fel volt lármázva. Ekkor távozott el Lazisics Olga és lent hallotta, hogy mi történt Vég Veronával. Balentics Imre naphosszat állvással tölti idejét czellájában. A napi séta alkalmával zárkózott és hallgatag.

— A belv. kéttös gyilkosság ügyében Altmann Mór, Pessek Verona szállásadója, azt vallja, hogy az épen nála volt Lazisics Olga kétes híru leány figyelmzettette őt a szomszédos szobából hallatszójajgatásra, mire a tanu azt feleli, hogy ő a leánynak is csak azt mon-dta: „Ez már megszokott ádog.” Az eltorla-szolt ájtón keresztül világosan nem vehette ki az odabenn történőket, annyival kevésbé, mert balfültre nyugot hall; ő különben is ei volt foglalt és egy izben ki is ment az elő-szobába. A gyilkosok lehetnek többen is. La-zisics Olga elbeszélése, hogy midőn ápril 2-án, a gyilkosság napjának délutánján ment volt dr. Altmannal, egyszerre dulakodás zaját hallotta a szomszédos szobából. Felkelt heiyéről, mert megakarta nézni, hogy mi történik, Altman azonban azt mondta neki, hogy ne törődjék semmivel, máskor is szoktak abban a szobában dulakodni. Kévséssel azután Lazisics Olga hór-gést és tompa zuhanást hallott. Most még job-ban nyugtalanodott és azt mondta: „Odabent gyilkolnak.” De Altmann ujból megnyugtatta azzal, hogy a Verát bizonyára elverte valamelyik szeretője. Azután csend állott be a szobá-ban, félóra múlva azonban erősen öszogettek Altman ajtaján, és egy asszony kívülől beki-áltott: „Sejtsétek, nagy szerencsétlenség történt!” — Ez Vera anyja volt, mondá Altman bizonyára őt is megverték. Néhány percz múlva már az egész ház fel volt lármázva. Ekkor távozott el Lazisics Olga és lent hallotta, hogy mi történt Vég Veronával. Balentics Imre naphosszat állvással tölti idejét czellájában. A napi séta alkalmával zárkózott és hallgatag.

— A belv. kéttös gyilkosság ügyében Altmann Mór, Pessek Verona szállásadója, azt vallja, hogy az épen nála volt Lazisics Olga kétes híru leány figyelmzettette őt a szomszédos szobából hallatszójajgatásra, mire a tanu azt feleli, hogy ő a leánynak is csak azt mon-dta: „Ez már megszokott ádog.” Az eltorla-szolt ájtón keresztül világosan nem vehette ki az odabenn történőket, annyival kevésbé, mert balfültre nyugot hall; ő különben is ei volt foglalt és egy izben ki is ment az elő-szobába. A gyilkosok lehetnek többen is. La-zisics Olga elbeszélése, hogy midőn ápril 2-án, a gyilkosság napjának délutánján ment volt dr. Altmannal, egyszerre dulakodás zaját hallotta a szomszédos szobából. Felkelt heiyéről, mert megakarta nézni, hogy mi történik, Altman azonban azt mondta neki, hogy ne törődjék semmivel, máskor is szoktak abban a szobában dulakodni. Kévséssel azután Lazisics Olga hór-gést és tompa zuhanást hallott. Most még job-ban nyugtalanodott és azt mondta: „Odabent gyilkolnak.” De Altmann ujból megnyugtatta azzal, hogy a Verát bizonyára elverte valamelyik szeretője. Azután csend állott be a szobá-ban, félóra múlva azonban erősen öszogettek Altman ajtaján, és egy asszony kívülől beki-áltott: „Sejtsétek, nagy szerencsétlenség történt!” — Ez Vera anyja volt, mondá Altman bizonyára őt is megverték. Néhány percz múlva már az egész ház fel volt lármázva. Ekkor távozott el Lazisics Olga és lent hallotta, hogy mi történt Vég Veronával. Balentics Imre naphosszat állvással tölti idejét czellájában. A napi séta alkalmával zárkózott és hallgatag.

— A belv. kéttös gyilkosság ügyében Altmann Mór, Pessek Verona szállásadója, azt vallja, hogy az épen nála volt Lazisics Olga kétes híru leány figyelmzettette őt a szomszédos szobából hallatszójajgatásra, mire a tanu azt feleli, hogy ő a leánynak is csak azt mon-dta: „Ez már megszokott ádog.” Az eltorla-szolt ájtón keresztül világosan nem vehette ki az odabenn történőket, annyival kevésbé, mert balfültre nyugot hall; ő különben is ei volt foglalt és egy izben ki is ment az elő-szobába. A gyilkosok lehetnek többen is. La-zisics Olga elbeszélése, hogy midőn ápril 2-án, a gyilkosság napjának délutánján ment volt dr. Altmannal, egyszerre dulakodás zaját hallotta a szomszédos szobából. Felkelt heiyéről, mert megakarta nézni, hogy mi történik, Altman azonban azt mondta neki, hogy ne törődjék semmivel, máskor is szoktak abban a szobában dulakodni. Kévséssel azután Lazisics Olga hór-gést és tompa zuhanást hallott. Most még job-ban nyugtalanodott és azt mondta: „Odabent gyilkolnak.” De Altmann ujból megnyugtatta azzal, hogy a Verát bizonyára elverte valamelyik szeretője. Azután csend állott be a szobá-ban, félóra múlva azonban erősen öszogettek Altman ajtaján, és egy asszony kívülől beki-áltott: „Sejtsétek, nagy szerencsétlenség történt!” — Ez Vera anyja volt, mondá Altman bizonyára őt is megverték. Néhány percz múlva már az egész ház fel volt lármázva. Ekkor távozott el Lazisics Olga és lent hallotta, hogy mi történt Vég Veronával. Balentics Imre naphosszat állvással tölti idejét czellájában. A napi séta alkalmával zárkózott és hallgatag.

— A belv. kéttös gyilkosság ügyében Altmann Mór, Pessek Verona szállásadója, azt vallja, hogy az épen nála volt Lazisics Olga kétes híru leány figyelmzettette őt a szomszédos szobából hallatszójajgatásra, mire a tanu azt feleli, hogy ő a leánynak is csak azt mon-dta: „Ez már megszokott ádog.” Az eltorla-szolt ájtón keresztül világosan nem vehette ki az odabenn történőket, annyival kevésbé, mert balfültre nyugot hall; ő különben is ei volt foglalt és egy izben ki is ment az elő-szobába. A gyilkosok lehetnek többen is. La-zisics Olga elbeszélése, hogy midőn ápril 2-án, a gyilkosság napjának délutánján ment volt dr. Altmannal, egyszerre dulakodás zaját hallotta a szomszédos szobából. Felkelt heiyéről, mert megakarta nézni, hogy mi történik, Altman azonban azt mondta neki, hogy ne törődjék semmivel, máskor is szoktak abban a szobában dulakodni. Kévséssel azután Lazisics Olga hór-gést és tompa zuhanást hallott. Most még job-ban nyugtalanodott és azt mondta: „Odabent gyilkolnak.” De Altmann ujból megnyugtatta azzal, hogy a Verát bizonyára elverte valamelyik szeretője. Azután csend állott be a szobá-ban, félóra múlva azonban erősen öszogettek Altman ajtaján, és egy asszony kívülől beki-áltott: „Sejtsétek, nagy szerencsétlenség történt!” — Ez Vera anyja volt, mondá Altman bizonyára őt is megverték. Néhány percz múlva már az egész ház fel volt lármázva. Ekkor távozott el Lazisics Olga és lent hallotta, hogy mi történt Vég Veronával. Balentics Imre naphosszat állvással tölti idejét czellájában. A napi séta alkalmával zárkózott és hallgatag.

— A belv. kéttös gyilkosság ügyében Altmann Mór, Pessek Verona szállásadója, azt vallja, hogy az épen nála volt Lazisics Olga kétes híru leány figyelmzettette őt a szomszédos szobából hallatszójajgatásra, mire a tanu azt feleli, hogy ő a leánynak is csak azt mon-dta: „Ez már megszokott ádog.” Az eltorla-szolt ájtón keresztül világosan nem vehette ki az odabenn történőket, annyival kevésbé, mert balfültre nyugot hall; ő különben is ei volt foglalt és egy izben ki is ment az elő-szobába. A gyilkosok lehetnek többen is. La-zisics Olga elbeszélése, hogy midőn ápril 2-án, a gyilkosság napjának délutánján ment volt dr. Altmannal, egyszerre dulakodás zaját hallotta a szomszédos szobából. Felkelt heiyéről, mert megakarta nézni, hogy mi történik, Altman azonban azt mondta neki, hogy ne törődjék semmivel, máskor is szoktak abban a szobában dulakodni. Kévséssel azután Lazisics Olga hór-gést és tompa zuhanást hallott. Most még job-ban nyugtalanodott és azt mondta: „Odabent gyilkolnak.” De Altmann ujból megnyugtatta azzal, hogy a Verát bizonyára elverte valamelyik szeretője. Azután csend állott be a szobá-ban, félóra múlva azonban erősen öszogettek Altman ajtaján, és egy asszony kívülől beki-áltott: „Sejtsétek, nagy szerencsétlenség történt!” — Ez Vera anyja volt, mondá Altman bizonyára őt is megverték. Néhány percz múlva már az egész ház fel volt lármázva. Ekkor távozott el Lazisics Olga és lent hallotta, hogy mi történt Vég Veronával. Balentics Imre naphosszat állvással tölti idejét czellájában. A napi séta alkalmával zárkózott és hallgatag.

— A belv. kéttös gyilkosság ügyében Altmann Mór, Pessek Verona szállásadója, azt vallja, hogy az épen nála volt Lazisics Olga kétes híru leány figyelmzettette őt a szomszédos szobából hallatszójajgatásra, mire a tanu azt feleli, hogy ő a leánynak is csak azt mon-dta: „Ez már megszokott ádog.” Az eltorla-szolt ájtón keresztül világosan nem vehette ki az odabenn történőket, annyival kevésbé, mert balfültre nyugot hall; ő különben is ei volt foglalt és egy izben ki is ment az elő-szobába. A gyilkosok lehetnek többen is. La-zisics Olga elbeszélése, hogy midőn ápril 2-án, a gyilkosság napjának délutánján ment volt dr. Altmannal, egyszerre dulakodás zaját hallotta a szomszédos szobából. Felkelt heiyéről, mert megakarta nézni, hogy mi történik, Altman azonban azt mondta neki, hogy ne törődjék semmivel, máskor is szoktak abban a szobában dulakodni. Kévséssel azután Lazisics Olga hór-gést és tompa zuhanást hallott. Most még job-ban nyugtalanodott és azt mondta: „Odabent gyilkolnak.” De Altmann ujból megnyugtatta azzal, hogy a Verát bizonyára elverte valamelyik szeretője. Azután csend állott be a szobá-ban, félóra múlva azonban erősen öszogettek Altman ajtaján, és egy asszony kívülől beki-áltott: „Sejtsétek, nagy szerencsétlenség történt!” — Ez Vera anyja volt, mondá Altman bizonyára őt is megverték. Néhány percz múlva már az egész ház fel volt lármázva. Ekkor távozott el Lazisics Olga és lent hallotta, hogy mi történt Vég Veronával. Balentics Imre naphosszat állvással tölti idejét czellájában. A napi séta alkalmával zárkózott és hallgatag.

— A belv. kéttös gyilkosság ügyében Altmann Mór, Pessek Verona szállásadója, azt vallja, hogy az épen nála volt Lazisics Olga kétes híru leány figyelmzettette őt a szomszédos szobából hallatszójajgatásra, mire a tanu azt feleli, hogy ő a leánynak is csak azt mon-dta: „Ez már megszokott ádog.” Az eltorla-szolt ájtón keresztül világosan nem vehette ki az odabenn történőket, annyival kevésbé, mert balfültre nyugot hall; ő különben is ei volt foglalt és egy izben ki is ment az elő-szobába. A gyilkosok lehetnek többen is. La-zisics Olga elbeszélése, hogy midőn ápril 2-án, a gyilkosság napjának délutánján ment volt dr. Altmannal, egyszerre dulakodás zaját hallotta a szomszédos szobából. Felkelt heiyéről, mert megakarta nézni, hogy mi történik, Altman azonban azt mondta neki, hogy ne törődjék semmivel, máskor is szoktak abban a szobában dulakodni. Kévséssel azután Lazisics Olga hór-gést és tompa zuhanást hallott. Most még job-ban nyugtalanodott és azt mondta: „Odabent gyilkolnak.” De Altmann ujból megnyugtatta azzal, hogy a Verát bizonyára elverte valamelyik szeretője. Azután csend állott be a szobá-ban, félóra múlva azonban erősen öszogettek Altman ajtaján, és egy asszony kívülől beki-áltott: „Sejtsétek, nagy szerencsétlenség történt!” — Ez Vera anyja volt, mondá Altman bizonyára őt is megverték. Néhány percz múlva már az egész ház fel volt lármázva. Ekkor távozott el Lazisics Olga és lent hallotta, hogy mi történt Vég Veronával. Balentics Imre naphosszat állvással tölti idejét czellájában. A napi séta alkalmával zárkózott és hallgatag.

— A belv. kéttös gyilkosság ügyében Altmann Mór, Pessek Verona szállásadója, azt vallja, hogy az épen nála volt Lazisics Olga kétes híru leány figyelmzettette őt a szomszédos szobából hallatszójajgatásra, mire a tanu azt feleli, hogy ő a leánynak is csak azt mon-dta: „Ez már megszokott ádog.” Az eltorla-szolt ájtón keresztül világosan nem vehette ki az odabenn történőket, annyival kevésbé, mert balfültre nyugot hall; ő különben is ei volt foglalt és egy izben ki is ment az elő-szobába. A gyilkosok lehetnek többen is. La-zisics Olga elbeszélése, hogy midőn ápril 2-án, a gyilkosság napjának délutánján ment volt dr. Altmannal, egyszerre dulakodás zaját hallotta a szomszédos szobából. Felkelt heiyéről, mert megakarta nézni, hogy mi történik, Altman azonban azt mondta neki, hogy ne törődjék semmivel, máskor is szoktak abban a szobában dulakodni. Kévséssel azután Lazisics Olga hór-gést és tompa zuhanást hallott. Most még job-ban nyugtalanodott és azt mondta: „Odabent gyilkolnak.” De Altmann ujból megnyugtatta azzal, hogy a Verát bizonyára elverte valamelyik szeretője. Azután csend állott be a szobá-ban, félóra múlva azonban erősen öszogettek Altman ajtaján, és egy asszony kívülől beki-áltott: „Sejtsétek, nagy szerencsétlenség történt!” — Ez Vera anyja volt, mondá Altman bizonyára őt is megverték. Néhány percz múlva már az egész ház fel volt lármázva. Ekkor távozott el Lazisics Olga és lent hallotta, hogy mi történt Vég Veronával. Balentics Imre naphosszat állvással tölti idejét czellájában. A napi

